SVENSKA RIDSPORT FÖRBUNDET

SVENSKA RIDSPORTFÖRBUNDET
Disciplinnämnden (DIN)
Ärende nr 2025-13
Protokoll upprättat 2026-01-23

Ledamöter deltagande i beslutet: Krister Malmsten (ordförande), Anna Björklund (vice ordförande), Tundi Andersson, Emma Hellman (referent), Jenny Johansson, Helena Karlsson, Hans-Anders Odh och Anna Thorstenson. Enhälligt.

Saken
Otillåten hantering av häst

Beslut
att meddelas 2026-01-27:

DIN beslutar att ryttaren ska dömas till avstängning i 4 månader enligt 14 kapitlet 2 §, punkterna 13, 14 och 16 och 6 § Riksidrottsförbundets (RF:s) stadgar samt Svenska Ridsportförbundets (SvRF:s) Tävlingsreglemente (TR) I, moment 174.2, 3, och 5, samt TR III moment 391.3.2 och 3.3.

Avstängningen gäller deltagande i tävling, uppvisning, träning i anläggning som disponeras av den dömdes förening eller annan förening med medlemskap i eller anslutning till SvRF eller IdrottsAB med verksamhet inom SvRF. Avstängningen löper fr.o.m. 27 januari 2026 t.o.m. 26 maj 2026.

Bakgrund
En anmälan mot en ryttare har inkommit till DIN gällande otillåten hantering av häst i samband med hopptävlingar arrangerade av Mörrums RF:s tävlingar 8 november 2025. Anmälan är gjord av domaren vid tävlingen.

Parterna har fått ta del av samtliga handlingar i ärendet och har getts möjlighet att yttra sig.

Av utredningen i ärendet framgår sammanfattningsvis följande
Anmälaren har uppgett i huvudsak följande
Domaren avbryter ritten i klass 7 efter att ryttaren flera gånger under ritten kraftigt använt sitt spö. Domaren stänger av ryttaren samt delar ut skriftlig varning och böter, rapporterat på s k gult kort. Efter detta kommer flera personer som sett ryttaren behandla hästen på ett icke korrekt sätt på framhoppningen, vilket framgår närmare av vittnesuppgifter. Flera personer har också uppgett att ryttaren ridit runt utan hjälm på tävlingsplatsen.

Under ritten i klass 7 får ryttaren först en olydnad och lägger till spöet på hästen. Anmälaren säger då inget i högtalaren, men gör sina medarbetare uppmärksamma på att inget mer får ske. Därav hörs anmälaren sedan säga ”Nu räcker det” på filmen, efter att ryttaren utdelat slag före kombinationen. På filmen syns när ryttaren släpper ena handen från tygeln, håller ursprunglig

spöfattning, höjer armen i linje med axeln och vrider handen så att spöets ände pekar utåt/uppåt, innan första slag sker.

Det är korrekt att anmälaren som officiell funktionär tillsammans med en arrangör placerade ut koner på framhoppningen där de såg att underlaget var för djupt, för att uppmärksamma ryttarna. Innan klassen började och bangången var klar fick anmälaren som domare inte till sig något klagomål angående bansträckningen.

Anmälaren har visat filmen, där ryttaren beskriver vad hen anser vara ett vinklat spö, för vittne nr 1, som då svarade att det var så ryttaren höll sitt spö, vinklat, för att sedan höja armen och slå.

Anmälarens vittne nr 1 har uppgett följande angående framridningen
Ryttaren rider mot räcket (det rättuppstående hindret) och drar jättehårt i tyglarna så att hästen måste tvärnita. När hästen står stilla tar ryttaren upp sitt spö, vinklar det och slår hästen två gånger.

Anmälarens vittne nr 2 har uppgett följande angående framridningen
Vittnet står på framhoppningen och ser hur ryttaren rider mot räcket. Ryttaren sliter tag i tygeln och stannar hästen framför hindret. Då tar ryttaren spöet, vinklar det och slår hästen två gånger.

Anmälarens vittne nr 3 har uppgett följande
Vittnet är domare och överdomare. Ryttaren kommer in till vittnet i cafeterian och berättar om händelsen. Vittnet säger att hen får gå in och prata med anmälaren som dömer. Ryttaren säger att hen tar varningen men måste åka för ett privat ärende. Vittnet svarar att hen återkommer. Ryttaren åker och de skriver det gula kortet som man gör när man delar ut en varning. Det gula kortet skickades sedan per post.

Den anmälde har uppgett i huvudsak följande
Hen har inte använt spöet kraftigt flera gånger under ritten. Hen använde spöet i framåtdrivande syfte och inte som en bestraffningsåtgärd mot hästen, detta för att hästen var väldigt spänd och behövde hjälp att komma framåt. Hästen var spänd till följd av bristfälligt underlag på tävlingsbanan. Det var en överdrivet svår bana med väldigt märklig bansträckning som varken främjade rytm eller på något sätt var positiv ur ett utbildningsperspektiv. Det var en svår väg in i kombinationen och hästen bjöd på fel hinder före. Hen ville därför förtydliga vart hästen skulle.

Hen medger att hen släppte ena handen från tygeln och har därför godtagit boten på 500 kr. Hen borde ha avbrutit ritten med tanke på de väldigt undermåliga omständigheterna på tävlingsplatsen, som bekräftas av flera andra ryttare. Det enda syftet med att starta hästen var för att ge den självförtroende i att komma runt en hel bana under sista tävlingen på säsongen, men nu blev det tyvärr motsatt resultat.

SVENSKA RIDSPORT FÖRBUNDET

När det gäller framhoppningen var hästen spänd på grund av att underlaget bestod av grus, vilket den inte är van vid, och att det förekom skuggor till följd av belysningen. Underlaget på framhoppningen var så pass undermåligt att arrangören, närmare bestämt anmälaren, var tvungen att stänga av delar av ridbanan med hjälp av koner.

Hen drog inte i hästens tyglar. När hästen är spänd drar den ihop nacke/hals oavsett mjuk hand från ryttaren. Hen har inte villigt stannat hästen framför hindret. Vittne nr 2 stod jämte hästens ägare vid framhoppningen och borde ha hört klart och tydligt när ryttaren red fram till ägaren och berättade att hen inte ville hoppa fram mer eftersom hästen inte var tillfreds med de yttre omständigheterna. Hen har inte vinklat sitt spö och slagit hästen. Det finns inte någon sanning i vittnenas utsagor.

Ryttaren åberopar som bevisning en film som visar en del av ritten, en film i syfte att visa vad hen anser vara ett vinklat spö och en banskiss.

Den anmäldes vittne nr 1 har uppgett i huvudsak följande
Vittnet såg ryttaren både på framhoppningen och tävlingsbanan. Vittnet ser att hästen vägrar på ett hinder och att ryttaren korrigerar detta. Vittnet ser inte att ryttaren drar hästen i tyglarna eller slå hästen med spöet vinklat. Vittnet ser både ägaren och ryttaren rida veckovis och på diverse träningar. Hästen är då väldigt duktig och fungerar bra ihop med dem båda. De är båda måna om hästen.

Den anmäldes vittne nr 2 (hästägaren) har uppgett i huvudsak följande
Ägaren var på plats på tävlingen och kan intyga att ryttaren inte har dragit hästen i munnen/tyglarna eller medvetet stannat den framför hinder. Ryttaren har inte heller piskat hästen med ett vinklat spö. Om ägaren hade bevittnat någon göra detta mot hästen hade hen bett ryttaren hoppa av. Om vittnena såg det som påstås kan det ifrågasättas varför de inte ingrep direkt i så fall. Ägaren och ryttaren tog ett gemensamt beslut på framhoppningen om att avsluta den och i stället gå in på banan och skritta, i förhoppning om att den skulle börja slappna av. Vittnesmålen verkar vara egna påhitt.

Ägaren bad ryttaren om hjälp med hästen eftersom hen har lång och gedigen erfarenhet av hästar och ridning. Ryttaren har tävlat på högsta nivå i fälttävlan och aldrig någonsin blivit anklagad för något liknande tidigare. Ägaren har aldrig sett ryttaren gör något av illvilja mot en häst.

Beslutsskäl
Vad DIN ska pröva
DIN ska pröva om det är visat att den anmälda händelsen ägt rum, och om den innebär ett brott mot bestämmelserna om otillåten hantering av häst m.m.

SVENSKA RIDSPORT FÖRBUNDET

Tillämpliga regler
14 kapitlet 2 § punkterna 13, 14 och 16 och 6 § i RF:s stadgar. TR I, moment 174.2, 3, och 5 samt TR III moment 391.3.2 och 3.3.

DIN:s bedömning
Anmälan omfattar två olika händelser, en på framhoppningen och en inne på tävlingsbanan.

DIN:s bedömning, händelse ett
När det gäller händelsen på framhoppningen har två av anmälarens åberopade vittnen uppgett att ryttaren dragit eller slitit i tyglarna så att hästen stannat framför ett hinder, för att sedan ta sitt spö, vinkla det och slå hästen två gånger. Den anmälde och dennes åberopade vittnen har dock uppgett att ryttaren inte dragit i tyglarna eller använt sitt spö under framhoppningen. De olika vittnesutsagorna är således motstridiga.

De av anmälaren åberopade vittnena har lämnat samstämmiga och detaljerade uppgifter om vad de iakttagit, och det har från den anmäldes sida inte framförts några omständigheter som ger anledning att ifrågasätta sanningshalten i uppgifterna. DIN sätter därför tilltro till uppgifterna från dessa vittnen framför den anmäldes bestridande och de av hen åberopade vittnena, varav det ena vittnet tillika är ägare av hästen i fråga.

DIN finner sammanfattningsvis att det är styrkt att den anmälde under framhoppningen gjort sig skyldig till otillåten hantering av häst.

DIN:s bedömning, händelse två
Den andra händelsen gäller det som skedde inne på tävlingsbanan. Anmälaren har uppgett att ryttaren använt sitt spö kraftigt flera gånger under ritten – första gången i samband med en olydnad, varvid anmälaren valde att inte ingripa, och sedan före kombinationen på det sätt som framgår av filmen.

DIN konstaterar att anmälarens uppgifter får stöd av den av ryttaren åberopade filmen. På filmen ses ryttaren släppa ena handen från tygeln, höja spöet till axelhöjd och slå hästen två gånger. Enligt DIN:s bedömning är det tydligt att det inte är fråga om en anvisning utan en bestraffning för att tvinga hästen in i kombinationen. Vad ryttaren anfört om underlag, bansträckning etc. saknar betydelse för bedömningen.

DIN finner mot denna bakgrund att anmälarens uppgifter även i denna del är tillförlitliga. Det är därmed visat att ryttaren gjort sig skyldig till att ha slagit hästen med spö på ett bestraffande sätt under ritten. Detta utgör inte enbart otillåten hantering av häst utan har även skadat ridsportens anseende.

SVENSKA RIDSPORT FÖRBUNDET

Att sätta hästens välfärd i första rummet och att upprätthålla djurskyddet är grundläggande vid tävling med häst. DIN ser allvarligt på beteenden som står i strid med regler som syftar till att värna om djurskyddet, och ryttare som deltar i tävling med en häst är ytterst ansvarig för att dessa regler följs.

DIN finner sammanfattningsvis att ryttaren har gjort sig skyldig till brott mot 14 kapitlet 2 § punkterna 13, 14 och 16 i RF:s stadgar jämfört med TR I, moment 174.2, 3, och 5 samt TR III moment 391.3.2 och 3.3.

Annan påföljd än avstängning kan inte komma i fråga. DIN beslutar att påföljden ska bestämmas till avstängning i 4 månader enligt 14 kapitlet 6 § i RF:s stadgar. Avstängningen omfattar deltagande i tävling, uppvisning, träning i anläggning som disponeras av den dömdes förening eller annan förening med medlemskap i eller anslutning till SvRF eller IdrottsAB med verksamhet inom SvRF. Avstängningen löper fr.o.m. 27 januari 2026 t.o.m. 26 maj 2026.

Överklagande
DIN:s beslut får senast 17 februari 2026 överklagas hos Riksidrottsnämnden (RIN).
Adress: riksidrottsforbundet@rf.se, eller
Riksidrottsförbundet, Idrottens Hus, Box 11016, 100 61 Stockholm. Ange ärendets nummer som referens.

Krister Malmsten
Ordförande

Emma Hellman
Referent